

De raad van de gemeente Moerdijk, in zijn vergadering van 11 juni 2009;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 21 april 2009;

gelet op de artikelen 147 en 149 van de Gemeentewet en de artikelen 8, 19, vierde lid, 19a, eerste lid en 35 van de Wet inburgering;

overwegende dat de raad bij verordening regels dient te stellen over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, het vaststellen van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening ten behoeve van inburgeringsplichtigen en de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is vastgesteld, alsmede dat de raad bij verordening het bedrag dient vast te stellen van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

VERORDENING WET INBURGERING GEMEENTE MOERDIJK

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. het college; het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Moerdijk.
 - b. de raad; de gemeenteraad van de gemeente Moerdijk;
 - c. de wet; de Wet inburgering.
2. De begripsomschrijvingen in de wet, alsmede de begripsomschrijvingen van de Wet participatiebudget en de daarop berustende regelingen zijn van overeenkomstige toepassing op de begrippen die in deze verordening worden gebruikt, voor zover zij betrekking hebben op inwoners van de gemeente Moerdijk.

HOOFDSTUK 2 INFORMATIEVERSTREKKING

Artikel 2 Informatieverstrekking

1. Het college draagt er zorg voor dat de inburgeringsplichtigen worden geïnformeerd over hun rechten en plichten uit hoofde van de wet en over het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen.
2. Het college maakt bij de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen in ieder geval gebruik van de volgende middelen:
 - a. het verstrekken van informatie via een informatiepunt in de gemeente;
 - b. informatie via de gemeentelijke website;
 - c. bekendmaking via de voorlichtingspagina van de Moerdijkse Bode.
3. Het college beoordeelt tenminste eens in de 4 jaren de doeltreffendheid en doelmatigheid van de hier genoemde informatieverstrekking en informeert per raadsinformatiebrief de raad.

Artikel 3 Aanwijzen van doelgroepen

1. Het college kan groepen van inburgeringsplichtigen aanwijzen waaraan bij voorrang een inburgeringsvoorziening kan worden aangeboden.
2. Het college stelt inburgeringsvoorzieningen voor inburgeringsplichtigen direct vast.

HOOFDSTUK 3 INBURGERINGSVOORZIENINGEN

Artikel 4 Samenstelling van de inburgeringsvoorziening

1. Het college stemt de inburgeringsvoorziening, met uitzondering van de inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren, af op het startniveau, de persoonlijke omstandigheden en de maatschappelijke positie van de inburgeringsplichtige.
2. Indien de inburgeringsplichtige een voorziening gericht op arbeidsinschakeling wordt aangeboden, draagt het college er zorg voor dat de inburgeringsvoorziening op de voorziening gericht op arbeidsinschakeling wordt afgestemd.
3. Een inburgeringsvoorziening bevat, naast datgene dat in de wet is geregeld, minimaal een of meer van de navolgende onderdelen:
 - a. periodieke voortgangsgesprekken;
 - b. trajectbegeleiding.

Artikel 5 Procedure tot vaststellen inburgeringsvoorziening

1. Het college stelt een onderzoek in naar de individuele omstandigheden betreffende opleiding, werk en leerbaarheid van de inburgeringsplichtige.
2. De resultaten van het onder punt 1 genoemde onderzoek worden vervolgens met de inburgeringsplichtige besproken.
3. Op basis van het onder lid 1 bedoelde onderzoek, met in achtneming van het bepaalde in artikel 4 van deze verordening, stelt het college voor de inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening vast.
4. De vastgestelde inburgeringsvoorziening wordt bij besluit gezonden naar het adres waar de inburgeringsplichtige in de gemeentelijke basisadministratie is ingeschreven.

Artikel 6 Inhoud van het besluit

Het besluit tot toekenning van een inburgeringsvoorziening bevat in ieder geval:

- a. een beschrijving van de inburgeringsvoorziening;
- b. een opgave van de rechten en verplichtingen welke aan de inburgeringsvoorziening zijn verbonden;
- c. de datum waarop het inburgeringsexamen moet zijn behaald;
- d. de termijnen en wijze van betaling van de eigen bijdrage;
- e. de wijze waarop tegen het besluit tot toekenning in bezwaar- en beroep kan worden gekomen;
- f. ingeval van een oudkomer: de datum waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht, bedoeld in artikel 26 van de wet, aanvangt.

Artikel 7 Taalvoorziening

1. Het college kan aan de inburgeringsplichtige, die een beroepsopleiding als bedoeld in artikel 7.2.2 lid 1 onderdeel a en b van de Wet educatie en beroepsopleiding volgt of binnen afzienbare tijd zal gaan volgen en waarvan de afronding leidt tot uitreiking van een krachtens artikel 5 lid 1 onderdeel c van de wet aangewezen diploma, certificaat of ander document, op zijn of haar verzoek een taalvoorziening aanbieden.
2. De taalvoorziening dient te zijn gericht op verwerving van kennis van de Nederlandse taal, die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een beroepsopleiding als bedoeld in het 1^e lid.
3. Bij de beoordeling en vaststelling van het in lid 1 bedoelde verzoek is het bepaalde in artikel 5 van deze verordening van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 4 HANDHAVING

Artikel 8 Hoogte bestuurlijke boete

1. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 125,= indien de inburgeringsplichtige of de persoon te aanzien van wie het college op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, geen of onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek, bedoeld in artikel 25 lid 4 van de wet.
2. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 250,= indien de inburgeringsplichtige geen of onvoldoende medewerking verleent aan de uitvoering van de voor hem / haar vastgestelde inburgeringsvoorziening, bedoeld in artikel 23 lid 1 van de wet of aan de verplichtingen bedoeld in artikel 11 van deze verordening.
3. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 250,= indien de inburgeringsplichtige niet binnen de in artikel 7 lid 1 van de wet bedoelde termijn of binnen de door het college op grond van artikel 31 lid 2 onderdeel a van de wet verlengde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.

Artikel 9 Verhoging bestuurlijke boete bij herhaling

1. De bestuurlijke boete voor overtredingen, bedoeld in artikel 8 lid 1 van deze verordening, bedraagt ten hoogste € 250,= indien de inburgeringsplichtige zich binnen twaalf maanden na de datum van de beschikking waarin hem / haar op grond van dat artikel een boete werd opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde overtreding.
2. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 250,= indien de inburgeringsplichtige niet binnen de door het college op grond van artikel 32 van de wet vastgestelde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.
3. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 500,= indien de inburgeringsplichtige niet binnen de door het college op grond van artikel 33 van de wet vastgestelde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.

Artikel 10 Opleggen verplichtingen

Het college kan een inburgeringsplichtige bij beschikking een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:

- a. het deelnemen aan de aangeboden inburgeringsvoorziening (artikel 3 lid 2 van deze verordening);
- b. het deelnemen aan gesprekken met de trajectbegeleider (artikel 4 lid 3 van deze verordening);
- c. het deelnemen aan voortgangsgesprekken (artikel 4 lid 3 van deze verordening);
- d. het voor de 1^e maal deelnemen aan het inburgeringsexamen op een door het college te bepalen termijn;
- e. het melden indien door ziekte dan wel door andere relevante omstandigheden niet aan de verplichtingen in de kan worden voldaan.

HOOFDSTUK 5 EIGEN BIJDRAGE

Artikel 11 Inning eigen bijdrage

1. De eigen bijdrage, als bedoeld in artikel 23 lid 2 van de wet, kan in ten hoogste 12 termijnen worden betaald.
2. Het college legt in de beschikking tot toekenning van een inburgeringsvoorziening de termijnen van betaling vast.
3. Indien het college de eigen bijdrage verrekent met de aan de inburgeringsplichtige te verstrekken bijstandsuitkering ter voorziening in de kosten van levensonderhoud, wordt dit als zodanig in de beschikking vastgelegd.

4. Indien de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen binnen de door het college in artikel 10 onder d van deze verordening gestelde termijn met goed gevolg heeft afgerond, dan wel binnen deze termijn op grond van artikel 6 van de wet ontheffing is verleend, ontvangt de inburgeringsplichtige het bedrag van de door hem / haar reeds voldane eigen bijdrage retour.

HOOFDSTUK 6 INWERKINGTREDING

Artikel 12 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt op 1 juli 2009 in werking.
2. De “Verordening Wet inburgering gemeente Moerdijk 2007” wordt met ingang van 1 juli 2009 ingetrokken.

Artikel 13 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Wet inburgering gemeente Moerdijk.

Vastgesteld in de vergadering van de raad d.d. 11 juni 2009,
de griffier, de voorzitter,

J.A.M. Hereijgers

Drs. W.M.J. Denie

Algemene toelichting.

Op 1 januari 2007 trad de Wet inburgering (verder: WI) in werking. Deze wet kwam in de plaats van de Wet inburgering nieuwkomers. De WI regelt de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden van 16 tot 65 jaar, die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven.

Bij het invulling geven aan de inburgeringsverplichting staat in de WI de eigen verantwoordelijkheid (ook in financiële zin) van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan in principe naar eigen inzicht bepalen hoe hij / zij zich wil voorbereiden op het inburgeringsexamen.

Aan de inburgeringsverplichting is voldaan, wanneer het inburgeringsexamen is behaald. Er is dus sprake van een resultaatverplichting.

Opdracht aan de gemeente

De WI kent de gemeenten een aantal taken toe. Gemeenten dienen de hen opgedragen taken verder te regelen in een verordening. In deze verordening dienen regels te zijn opgenomen omtrent:

- a. informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen omtrent de inburgeringsverplichtingen (ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van de WI, alsmede van het aanbod van en de toegang tot de inburgeringsvoorzieningen). De verplichting tot nadere regelgeving is vastgesteld in artikel 8 van de WI.
- b. regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen aan bijzondere doelgroepen van inburgeringsplichtigen en over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld. De verplichting tot nadere regelgeving is vastgesteld in de artikelen 19, lid 4 en 23 lid 3 van de WI.
- c. het vaststellen van de bedragen aan maximale bestuurlijke boete, die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Deze verplichting tot nadere regelgeving is vastgesteld in artikel 35 van de WI.

Om aan bovenstaande verplichtingen gevolg te geven, heeft de gemeenteraad van de gemeente Moerdijk in haar vergadering van 14 december 2006 de Verordening Wet inburgering gemeente Moerdijk 2007 vastgesteld.

Algemene maatregelen van bestuur

Op grond van de WI heeft de overheid vervolgens middels een groot aantal algemene maatregelen van bestuur een nadere invulling van de WI gegeven.

Deze invulling had onder andere betrekking op de financiering van de WI. Hierbij heeft de overheid een onderscheid aangebracht tussen de financiering van de 31 grootste gemeenten van Nederland (de zgn. G-31) en de overige gemeenten.

Regeling Vrijwillige inburgering niet-G31 2007

De wetgever heeft, uitvoering gevend aan het bepaalde in artikel 5 lid 4 van de WI, met ingang van 1 januari 2007 de Regeling Vrijwillige inburgering niet-G31 2007 vastgesteld.

In deze algemene maatregel van bestuur zijn bepalingen opgenomen betreffende de (on)mogelijkheden tot inburgering van onderdanen van derdelanden, welke niet onder de inburgeringsverplichtingen van de WI vallen.

Deze regeling richt zich met name op de financiële verantwoording van gemeenten aan het ministerie.

Het Deltaplan (juni 2007, minister drs. E. Vogelaar)

Het Deltaplan Inburgering is een plan om de kwaliteit van de inburgering te verbeteren en om meer mensen te laten inburgeren. Het Deltaplan Inburgering is opgesteld omdat de resultaten van inburgering achterblijven bij de plannen van het kabinet.

De belangrijkste maatregelen uit het Deltaplan Inburgering zijn:

- kwaliteitsverbetering van de inburgeringsprogramma's;
- vereenvoudiging van de regelgeving;
- versterking van de uitvoering.

Kwaliteitsverbetering inburgeringsprogramma's

Om de kwaliteit van de inburgeringprogramma's te verbeteren wordt er meer gekeken naar individuele gevallen. Ook komt er meer nadruk te liggen op meedoen in de samenleving door de inburgeraar, bijvoorbeeld door vrijwilligerswerk te doen of door stage te lopen. Verder is er ook aandacht voor het vergroten van de kwaliteit van taal- en inburgeringscursussen.

Vereenvoudiging regelgeving

Sinds 1 januari 2009 is er één wet voor verplichte en vrijwillige inburgering en is er sprake van een Participatiefonds. Gemeenten kunnen hierdoor re-integratie, inburgering en volwasseneneducatie beter op elkaar afstemmen.

Versterking uitvoering

De uitvoering van het Deltaplan Inburgering is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de rijksoverheid, gemeenten en maatschappelijke organisaties.

Wet Participatiebudget

Deze wet regelt sinds 1 januari 2009 de ontschotting van participatiebudgetten waarmee de gemeentelijke middelen voor volwasseneneducatie, inburgeringvoorzieningen en re-integratie samenstromen in een specifieke uitkering voor gemeenten, het participatiebudget.

Gemeenten kunnen hieruit participatievoorzieningen financieren zoals educatieopleidingen, inburgeringvoorzieningen en re-integratievoorzieningen. Voor zowel inburgeringsplichtigen als vrijwillige inburgeraars.

Wijzigingen in wet- en regelgeving

De komst van de Wet participatiebudget geeft voor een deel uitvoering aan het Deltaplan Inburgering. Om het Deltaplan Inburgering verder gestalte te geven zijn verdere wetswijzigingen noodzakelijk.

Met het van kracht worden van de Wet participatiebudget zijn in de WI o.a. de navolgende wijzigingen reeds aangebracht:

- gemeenten kunnen met terugwerkende kracht vanaf 1 november 2007 aan elke inburgeringsplichtige een aanbod doen;
- gemeenten kunnen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2008 een aanbod doen waarmee direct kan worden opgegaan voor een hoger niveau (Staatsexamen)
- gemeenten kunnen met terugwerkende kracht vanaf 1 september 2008 aan inburgeringsplichtigen die een mbo-opleiding volgen een taalkennisvoorziening aanbieden.
- gemeenten kunnen ervoor kiezen om aan inburgeringsplichtigen direct een inburgeringsvoorziening op te leggen.

De komst van de Wet participatiebudget heeft o.a. ook gevolgen voor Regeling Vrijwillige inburgering niet G-31 2007. Ook de mogelijkheden voor de vrijwillige inburgeraars zijn op basis van de Wet participatiebudget - met terugwerkende kracht - verruimd.

Artikelsgewijze toelichting

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Het tweede lid geeft aan dat de omschrijvingen van de begrippen die worden gebruikt in respectievelijk de Wet inburgering, het Besluit inburgering en de Regeling inburgering ook van toepassing zijn op deze verordening.

Omdat per 1 januari 2009 ook de Wet participatiebudget direct van invloed is op deze verordening, zijn ook de begripsomschrijvingen van de Wet participatiebudget en het Besluit participatiebudget op deze verordening van overeenkomstige toepassing. Deze begripsomschrijvingen zijn een aanvulling op de begripsomschrijvingen uit de Wet inburgering.

HOOFDSTUK 2: INFORMATIEVERSTREKKING

Artikel 2 Informatieverstrekking

De gemeente heeft als taak de inburgeringsplichtigen in haar gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de Wet inburgering. De wet laat gemeenten vrij om zelf te bepalen op welke wijze de informatievoorziening aan de inburgeringsplichtigen wordt georganiseerd.

Wel bepaalt artikel 8 WI dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van deze wet, alsmede van het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen.

Dit artikel in de verordening vormt de uitwerking van deze verplichting. Gemeenten kunnen er voor kiezen om in de verordening alleen de kaders vast te stellen voor een adequate informatievoorziening door het college aan de inburgeringsplichtigen. In dat geval kan met opnemen van het eerste en derde lid in de verordening worden volstaan. Er kan ook voor worden gekozen om in de verordening vast te leggen welke middelen het college (in ieder geval) moet aanwenden om de informatievoorziening aan inburgeringsplichtigen te organiseren. In dat geval moet het tweede lid in de verordening worden opgenomen, waarbij tevens een keuze moet worden gemaakt voor de instrumenten die daarbij worden ingezet.

Overeenkomstig de rolverdeling tussen raad en college, stelt de raad in dit artikel de kaders vast voor een adequate informatievoorziening aan de inburgeringsplichtigen. Het college is belast met de organisatie van de informatieverstrekking en legt daarover (periodiek) verantwoording af aan de raad.

De informatievoorziening aan inburgeringsplichtigen kan op allerlei manieren worden vormgegeven. Zo kunnen gemeenten een apart informatiepunt inrichten (het inburgeringsloket) al dan niet in combinatie met een digitaal loket. Het is ook mogelijk om de informatievoorziening aan inburgeringsplichtigen onder te brengen bij een centraal informatiepunt (bijvoorbeeld het zorgloket). Ook kunnen gemeenten bepaalde organisaties (bijvoorbeeld educatie-instellingen, bibliotheken, moskeeën of andere zelforganisaties) een rol geven bij de informatievoorziening aan inburgeringsplichtigen.

In het tweede lid geeft de raad het college de opdracht om (in ieder geval) een aantal middelen te gebruiken om de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen vorm te geven. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan:

- het inrichten van een informatiepunt in het gemeentehuis;
- het toezenden van schriftelijk voorlichtingsmateriaal aan personen ten aanzien van wie al dan niet op grond van gegevens uit het Bestand Potentiële Inburgeringsplichtigen redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij inburgeringsplichtig zijn;
- het organiseren van voorlichtingsbijeenkomsten;
- het inrichten van een digitaal informatiepunt op de gemeentelijke website.

Het derde lid verplicht het college de raad periodiek te rapporteren over de doeltreffendheid en doelmatigheid van de informatieverstrekking aan de inburgeringsplichtigen. Om aan deze verplichting efficiënt te kunnen voldoen, zou een informatieplan kunnen worden opgesteld waarvan de informatieverstrekking onderdeel is. Een dergelijk informatieplan zou vervolgens door de raad getoetst kunnen worden waarbij eventuele verbeteringen kunnen worden opgenomen.

Om efficiënt aan de verplichting van het tweede lid te kunnen voldoen, is wellicht ook aansluiting mogelijk bij de uitvoering van de actieve informatieplicht van het college aan de raad op grond van artikel 169, tweede lid, van de Gemeentewet.

Artikel 3 Aanwijzen van doelgroepen

In dit artikel is gebruik gemaakt van de bevoegdheid in artikel 19a, eerste lid, WI om bij verordening te bepalen dat het college een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan vaststellen zonder dat daaraan een procedure van aanbod (door het college) en aanvaarding (door de inburgeringsplichtige) vooraf hoeft te gaan. Op grond van dit artikel kan het college voor elke inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening vaststellen.

Op grond van artikel 19a, tweede lid, onderdeel b juncto artikel 19, vijfde lid, onderdeel a WI moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen met betrekking tot de criteria die worden gehanteerd bij het vaststellen van een inburgeringsvoorziening. Dit artikel vormt de uitwerking van deze verplichting.

Dit artikel regelt dat voor de groepen die het college aanwijst *bij voorrang* een inburgeringsvoorziening wordt vastgesteld. Dit betekent dat het college de ruimte heeft om in bepaalde gevallen ook een inburgeringsvoorziening vast te stellen voor inburgeringsplichtigen die niet behoren tot de groep of groepen die hij heeft aangewezen. Bovendien wordt in dit artikel vastgesteld binnen welke kaders het college tot zijn keuze van doelgroepen moet komen.

Het is van belang dat deze kaders (in casu het aanwijzen van groepen voor wie een inburgeringsvoorziening kan worden vastgesteld) niet te eng te definiëren. Het college zal binnen deze kaders gedurende een aantal jaren groepen moeten kunnen aanwijzen. Het alternatief is dat de verordening op dit onderdeel steeds opnieuw moet worden gewijzigd. Een andere reden om de kaders niet te strak vast te stellen is dat te strenge criteria wel eens zouden kunnen leiden tot het niet benutten van beschikbare middelen voor het vaststellen van inburgeringsvoorzieningen.

Criteria op basis waarvan het college doelgroepen aanwijst, kunnen ook worden ontleend aan andere beleidsterreinen, zoals bijvoorbeeld 'leefbaar, sociaal en veilig'. Daarmee kan de uitvoering van de WI een onderdeel vormen van een integrale aanpak van sociaal beleid.

Om te voorkomen dat inburgeringsplichtigen die behoren tot de groep of groepen die het college heeft aangewezen aan deze aanwijzing een recht gaan ontlenen op het verkrijgen van een inburgeringsvoorziening, bepaalt dit artikel dat het college voor de groepen die hij aanwijst een inburgeringsvoorziening kan vaststellen.

Op grond van de actieve informatieplicht van het college aan de raad (artikel 169, tweede lid, Gemeentewet) ligt het voor de hand dat het college zijn besluit aan welke groepen inburgeringsplichtigen bij voorrang een aanbod zal worden gedaan ter kennisname aan de raad aanbiedt.

Voor inburgeringsplichtigen die in een sociaal en financieel zwakkere positie verkeren, is een door de gemeente aangeboden inburgeringsvoorziening, met name vanuit financieel oogpunt en vanuit de ondersteunende en begeleidende rol van de gemeente, de meest voor de hand liggende weg om zich voor te bereiden op het inburgeringsexamen.

Om te voorkomen dat een bepaalde categorie inburgeringsplichtigen de inburgeringsvoorziening niet aanvaardt en daardoor zich niet of onvoldoende gaat voorbereiden op het inburgeringsexamen, met als gevolg dat het inburgeringsexamen niet binnen de daarvoor gestelde termijn wordt behaald, wordt de gemeente de mogelijkheid gegeven om de vrijblijvendheid van het aanvaarden van de aangeboden

inburgeringsvoorziening te vervangen door een verplichting om mee te werken aan een vastgestelde inburgeringsvoorziening.

In de praktijk blijkt dat nagenoeg alle inburgeringsplichtigen gebruik maken van het tot nu toe door de gemeente gedane aanbod tot het volgen van een inburgeringstraject. De hoge kosten van een inburgeringstraject en de eventuele financiële verwickelingen (zoals bijvoorbeeld het afsluiten van een geldlening bij de IB-groep) zijn hier mede debet aan. De keuze om van de vaststellende bevoegdheid gebruik te maken zal naar verwachting in de uitvoeringspraktijk dan ook geen negatieve volgen hebben.

De gemeente Moerdijk heeft eind 2008 een drietal taalaanbieders gecontracteerd, waardoor de gemeente nu in staat is om bij het vaststellen van een inburgeringsvoorziening nog meer rekening te houden met de individuele wensen en omstandigheden van de inburgeringsplichtigen. Hierdoor worden de individuele belangen van de inburgeringsplichtigen beter gewaarborgd.

Bij het vaststellen van de inburgeringsvoorziening wordt de inburgeringsplichtige in een persoonlijk onderhoud uitvoerig op de hoogte gesteld van de vastgestelde verplichtingen. Door deze zgn. "warme overdracht" van gegevens en informatie wordt zo optimaal mogelijk bijgedragen aan het begrip bij de inburgeringsplichtige.

De vastgestelde verplichtingen worden vervolgens in de beschikking ook schriftelijk aan de inburgeringsplichtige medegedeeld. Tegen deze beschikking staat de mogelijkheid tot het voeren van een bezwaar- en beroepsprocedure open, waardoor ook in formeel juridische zin de belangen van de inburgeringsplichtigen zijn gewaarborgd.

HOOFDSTUK 3: INBURGERINGSVOORZIENINGEN

Artikel 4 Samenstelling van de inburgeringsvoorziening

In de verordening dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening, met in begrip van de totstandkoming en samenstelling van de inburgeringsvoorziening (artikel 19, vierde lid, WI).

In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het college de opdracht heeft voor iedere inburgeringsplichtige die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgeringsvoorziening samen te stellen.

In het eerste lid wordt aangegeven op welke wijze het college een passende inburgeringsvoorziening moet vaststellen. Bij het bepalen van de passendheid van een inburgeringsvoorziening, kunnen de volgende factoren een rol spelen:

- De kennis van de inburgeringsplichtige van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving en zijn of haar leercapaciteit.
- De maatschappelijke rol die de inburgeringsplichtige vervult of gaat vervullen in de Nederlandse samenleving. Daarbij kan worden gedacht aan het verrichten van betaalde arbeid of het opvoeden van kinderen.
- De persoonlijke situatie van de inburgeringsplichtige. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eventuele zorgtaken die de inburgeringsplichtige moet vervullen.

De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriële regeling. Gemeenten hebben dus niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven.

In geval van uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtigen die een voorziening gericht op arbeidsinschakeling ontvangen, kan het voordelen opleveren de inburgeringsvoorziening daarmee te combineren. Uitgangspunt is wel, zo blijkt uit artikel 19, derde lid, van de wet, dat geen aanbod voor een inburgeringsvoorziening aan een uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtige wordt gedaan, indien dat diens arbeidsinschakeling belemmert.

De Wet inburgering bepaalt dat de inburgeringsvoorziening gecombineerd moet worden met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling (reïntegratievoorziening) als een inburgeringsvoorziening wordt aangeboden aan een inburgeringsplichtige die bijstandsgerechtigd is of een uitkering ontvangt op grond van een andere socialezekerheidswet of socialezekerheidsregeling én die verplicht is om arbeid om arbeid te verkrijgen of te aanvaarden (artikel 20, eerste lid, WI).

Het college is verantwoordelijk voor het aanbieden van een gecombineerde voorziening als bedoeld in het eerste lid (artikel 20, tweede lid WI).

Indien in deze specifieke situatie geen reïntegratievoorziening wordt aangeboden, kan de gemeente derhalve geen inburgeringsvoorziening vaststellen. Het tweede lid van artikel 4 van de verordening draagt het college op om er voor te zorgen dat de inburgeringsvoorziening wordt afgestemd op de reïntegratievoorziening.

Aangezien deze voorzieningen in het kader van de uitkeringsverstrekking op grond van socialezekerheidswetten of –regelingen ook door andere partijen dan het college (kunnen) worden verstrekt, zal het college afspraken moeten maken met de verantwoordelijke uitvoerders van de socialezekerheidswet of –regeling: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), eigenrisicodragers of overheidswerkgevers (artikel 21 WI).

Het derde lid regelt de bijkomende faciliteiten die het college als onderdeel van de inburgeringsvoorziening voor inburgeringsplichtigen kan vaststellen. Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- én nieuwkomers) maakt ook maatschappelijke begeleiding een verplicht onderdeel uit van de inburgeringsvoorziening (artikel 19, vijfde lid, WI).

Wat betreft de bijkomende faciliteiten die het college als onderdeel van de inburgeringsvoorziening kan vaststellen, kan worden gedacht aan trajectbegeleiding of het (periodiek) houden van voortgangsgesprekken met de inburgeringsplichtigen. Ook kan worden gedacht aan een uitbreiding van de opleiding, bijvoorbeeld in de vorm van een maatschappelijke stage of een aparte module die gericht is op het verwerven van kennis van de Nederlandse samenleving.

Trajectbegeleiding en het houden van voortgangsgesprekken zullen vooral van belang zijn bij inburgeringsplichtigen voor wie geen inburgeringsvoorziening wordt vastgesteld in combinatie met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling. Bij voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling vormen dergelijke faciliteiten reeds een vast onderdeel.

Ten overvloede wordt gewezen op het feit dat het inburgeringsexamen ook een praktijkgericht deel omvat, waarin de praktische (taal)vaardigheden worden getoetst. Het is vanzelfsprekend dat bij de samenstelling van de inburgeringsvoorziening ook rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van deze vaardigheden. Daarbij zal de inzet van duale trajecten een belangrijke rol vervullen.

Artikel 5 Procedure tot vaststellen inburgeringsvoorziening

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het vaststellen van een inburgeringsvoorziening op zorgvuldige wijze gebeurt.

In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat het college eerst een onderzoek instelt naar de individuele omstandigheden van de inburgeringsplichtige.

Onderzoek

De consulent WI houdt een intake gesprek met de inburgeringsplichtige. Hierbij wordt indien nodig gebruikgemaakt van de tolktelefoon. Vervolgens wordt een onderzoek ingesteld naar de taalkennis en leermogelijkheden van de inburgeringsplichtige. In de praktijk wordt dit onderzoek uitgevoerd door daartoe opgeleide medewerkers van de gemeente Breda.

Tiwi-toets

In een zgn. Tiwi-toets wordt nagegaan of, en zo ja in hoeverre de inburgeringsplichtige de Nederlandse taal machtig is. Naast het toetsen van de Nederlandse taal (en de aanwezige kennis van

het Latijnse schrift) wordt de leerbaarheid van de inburgeringsplichtige getest. Hoe snel is de betreffende inburgeringsplichtige in staat lesstof tot zich te nemen. De resultaten van dit drie uur durende onderzoek worden schriftelijk aan de consulent WI medegedeeld.

Op grond van de resultaten van de Tiwi-toets wordt besloten of de inburgeringsplichtige eerst dient te alfabetiseren of dat voor hem / haar direct een inburgeringsvoorziening kan worden vastgesteld.

Alfabetiseren

Indien de inburgeringsplichtige dient te alfabetiseren, wordt hij/zij doorverwezen naar het ROC (verplichte winkelnering) alwaar hem/haar de basiskennis van het Latijnse schrift en de Nederlandse taal worden bijgebracht. Na afronding van het alfabetiseringstraject wordt - na een persoonlijk onderhoud met de consulent WI - voor de inburgeringsplichtige dan alsnog een inburgeringsvoorziening vastgesteld.

Vaststellen inburgeringsvoorziening

Is de inburgeringsplichtige in voldoende mate gealfabetiseerd, dan wordt voor hem/haar direct een inburgeringsvoorziening vastgesteld. De inburgeringsplichtige wordt hiervoor opnieuw op het gemeentehuis uitgenodigd voor een gesprek. In dit gesprek worden de resultaten van het Tiwi-onderzoek met hem/haar besproken en worden de mogelijkheden van de diverse taalaanbieders besproken. Mede naar aanleiding van dit gesprek wordt namens het college een inburgeringsvoorziening vastgesteld.

De beschikking met daarin opgenomen de vastgestelde inburgeringsvoorziening wordt toegestuurd naar het adres waar de inburgeringsplichtige staat ingeschreven in de GBA. Op deze wijze kan er geen onduidelijk ontstaan over het feit dat het college voor de inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening heeft vastgesteld.

De inburgeringsplichtige wordt vervolgens, conform de vastgestelde inburgeringsvoorziening, aangemeld bij een cursusinstelling om de inburgeringsvoorziening te gaan starten.

Artikel 6 Inhoud van het besluit

Het besluit tot het toekennen van een inburgeringsvoorziening is een beschikking. Dit betekent dat de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft tegen dit besluit in bezwaar en beroep te gaan. In dit artikel wordt geregeld welke onderwerpen in ieder geval in de beschikking moeten worden neergelegd.

In de beschikking zullen de toegekende inburgeringsvoorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). De inburgeringsplichtige is verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de inburgeringsvoorziening (artikel 23, eerste lid, WI).

Handhaving hiervan is alleen mogelijk als de verplichtingen van de inburgeringsplichtige duidelijk zijn omschreven en aan de betrokkene (onder andere door middel van de beschikking) bekend zijn gemaakt.

De termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, ligt vast in de wet (artikel 7, eerste lid, WI). In de beschikking hoeft (en kan) van deze termijn alleen melding worden gemaakt (onderdeel c).

Onderdeel d bepaalt dat in beschikking moet worden vastgelegd in hoeveel termijnen de eigen bijdrage kan worden betaald en op welke wijze de betaling plaatsvindt (al dan niet op basis van verrekening met de bijstandsuitkering). Dit is geregeld in artikel 9 van de verordening.

In onderdeel e wordt nadrukkelijk de rechtsbescherming tegen de besluiten weergegeven.

Onderdeel f heeft betrekking op beschikkingen voor oudkomers. Indien het college een inburgeringsvoorziening vaststelt voor een oudkomer, dan moet het college in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van

start gaat (artikel 22 lid 2, juncto artikel 26 WI). Binnen 3 ½ jaar ná deze datum moet de betreffende oudkomer het inburgeringsexamen hebben behaald. Het college kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Het ligt voor de hand om deze termijn direct te laten ingaan (en bijvoorbeeld niet te koppelen aan de datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat).

De precieze datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat, zal niet altijd bekend zijn op het moment dat deze wordt toegekend. Bovendien past het vaststellen van een datum van aanvang van handhaving van de inburgeringsplicht, onafhankelijk van het moment waarop met de inburgeringsvoorziening kan worden begonnen bij het uitgangspunt van de wet dat de betreffende persoon als oudkomer inburgeringsplichtig is en in beginsel zelf verantwoordelijk is voor het behalen van het inburgeringsexamen.

Artikel 7 Taalvoorziening

Naast de mogelijkheid tot het vaststellen van een volledige inburgeringsvoorziening, is de mogelijkheid tot het geven van doelgerichte ondersteuning aan inburgeringsplichtigen, welke een MBO-opleiding niveau 1 of 2 volgen of deze op korte termijn zullen gaan volgen.

Met het behalen van het MBO-diploma voldoen inburgeringsplichtigen aan de wettelijke eisen die de WI aan hen stelt: zij verkrijgen op grond van dit diploma vrijstelling van de inburgeringsverplichtingen.

Omdat het behalen van een MBO-diploma – naast de hiervoor reeds genoemde vrijstelling – tevens zeer nadrukkelijk bijdraagt aan de re-integratie van inburgeringsplichtigen in de Nederlandse samenleving, worden initiatieven op dit terrein zoveel mogelijk door de overheid ondersteund.

Om binnen de verordening een zo'n eenduidig mogelijke werkwijze te hanteren, is er voor gekozen om het verzoek om een taalvoorziening op gelijke wijze in behandeling te nemen als het vaststellen van een reguliere inburgeringsvoorziening. Het door het college in te stellen onderzoek zal dan echter volledig worden uitgevoerd door de consulent WI zélf; de verzoeker zal reeds voldoende zijn gealfabetiseerd, wil hij/zij aantonen dat hij/zij op korte termijn aan een MBO-opleiding gaat beginnen. Het uitvoeren van een Tiwi-onderzoek is daarom overbodig.

HOOFDSTUK 4: HANDHAVING

Artikel 8 Hoogte bestuurlijke boete

Artikel 35 WI draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. In artikel 34 WI zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd. De gemeente kan deze boetebedragen in haar verordening overnemen, maar ze kan ook lagere bedragen vaststellen.

De boetebedragen die in de verordening worden opgenomen zijn maximumbedragen en géén gefixeerde bedragen. Het college zal bij elke overtreding de bestuurlijke boete moeten afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten.

Bovendien moet het college daarbij ook zonedig rekening houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd (artikel 38, tweede lid, WI). Deze bepaling brengt met zich mee dat het college bij elke op te leggen bestuurlijke boete zal moeten nagaan welke boete passend is, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige.

In het kader van een de uitvoering van een gecombineerde reïntegratie- en inburgeringsvoorziening kan het voorkomen dat dezelfde gedraging (bijvoorbeeld het niet voldoen aan een oproep om te verschijnen en gegevens te verstrekken) zowel aanleiding kan zijn voor het opleggen van een bestuurlijke boete als voor het verlagen van de bijstand (een maatregel op grond van artikel 18 lid 2 Wet werk en bijstand) of het opleggen van een boete of maatregel op grond van een andere

socialezekerheidswet of – regeling. Artikel 37 WI bevat een regeling voor deze samenloop. In dit artikel wordt bepaald dat het college in dat geval géén bestuurlijke boete kan opleggen.

Artikel 9 Verhoging bestuurlijke boete bij herhaling

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van artikel 8 mogelijk is.

Het eerste en tweede lid kunnen alleen in de verordening worden opgenomen als in artikel 8, eerste en tweede lid, lagere maximum boetebedragen zijn opgenomen dan de maximumbedragen in de wet. De verhoogde boetebedragen ingeval van herhaling van de overtreding mogen uiteraard niet hoger zijn dan de maximum bedragen die in artikel 34 WI worden genoemd.

Om te kunnen spreken van een herhaling van een overtreding, moeten de overtredingen zich wel binnen een bepaalde tijdspanne voordoen, bijvoorbeeld 12 maanden. Gemeenten kunnen een kortere of langere termijn vaststellen.

Artikel 34, onderdeel d, WI biedt de mogelijkheid voor gemeenten om de bestuurlijke boete te verhogen van maximaal € 500,= naar maximaal € 1.000,= in het geval dat de inburgeringsplichtige bij herhaling niet voldoet aan de verplichting binnen de gestelde termijn het inburgeringsexamen te behalen. Dit is geregeld in artikel 9, lid 1 en 2 van de verordening.

Als de inburgeringsplichtige niet binnen de voor hem geldende termijn het inburgeringsexamen heeft behaald, dan legt het college hem een bestuurlijke boete op. De maximumboete die kan worden opgelegd, is neergelegd in artikel 8 lid 3 van de verordening.

Op grond van artikel 32 WI moet het college in de boetebeschikking een nieuwe termijn vaststellen waarbinnen de inburgeringsplichtige alsnog het inburgeringsexamen moet behalen. Als de inburgeringsplichtige ook binnen deze nieuwe termijn het inburgeringsexamen niet heeft behaald, maakt artikel 9 lid 2 het mogelijk dat het college een hogere boete vaststelt. Het wettelijk maximum bedraagt € 1.000,= (artikel 34, onderdeel d, WI). Ook in dat geval zal in de boetebeschikking een nieuwe termijn moeten worden opgenomen waarbinnen de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet behalen.

Als de inburgeringsplichtige ook binnen deze (derde) termijn het inburgeringsexamen niet heeft behaald, regelt het derde lid dat het college wederom een hogere bestuurlijke boete kan opleggen. De maximumboete in het derde lid geldt ook voor alle hierop volgende overschrijdingen van termijnen door de inburgeringsplichtige.

De artikelen 8 en 9 bieden in de vorm van het vaststellen van maximumbedragen het kader voor het college bij het vaststellen van de hoogte van de bestuurlijke boetes in individuele gevallen.

Het college zal binnen deze kaders zelf een beleid moeten ontwikkelen. Het is aan te bevelen dat het college in beleidsregels vastlegt hoe dat beleid er uit ziet: welke boete wordt in beginsel opgelegd bij welke overtreding en met welk bedrag wordt de boete in beginsel verhoogd als de betrokken inburgeringsplichtige dezelfde overtreding nogmaals pleegt.

Artikel 10 Opleggen verplichtingen

Dit artikel vormt de uitwerking van artikel 23, lid 3, 1^e volzin WI, waarin is dat bepaald dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld.

Dit artikel delegeert de bevoegdheid aan het college om de verplichtingen die in het artikel worden genoemd aan inburgeringsplichtigen in het kader van een inburgeringsvoorziening op te leggen. Het college legt in de beschikking tot de toekenning van de inburgeringsvoorziening deze verplichtingen vast.

HOOFDSTUK 5: EIGEN BIJDRAGE

Artikel 11 Inning eigen bijdrage

In de verordening moeten regels worden gesteld die betrekking hebben op de inning van de eigen bijdrage van de inburgeringsplichtige door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23, lid 3 WI).

De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de wet en bedraagt € 270,=. Dit bedrag kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd (artikel 23 lid 2 WI).

In dit artikel van de verordening wordt geregeld dat de inburgeringsplichtige het recht heeft de eigen bijdrage in een aantal termijnen te betalen.

Artikel 24 lid 1 WI maakt het bij inburgeringsplichtigen die algemene bijstand ontvangen mogelijk dat het college de eigen bijdrage verrekenet met deze uitkering. Als het college wil overgaan tot verrekening moet dat worden vastgelegd in de beschikking tot toekenning van de inburgeringsvoorziening.

Ook de vrijwillige inburgeringsplichtigen zijn de gestelde eigen bijdragen van € 270,= verschuldigd (artikel 4 lid 5 Regeling vrijwillige inburgering niet-G31 2007).

Als de inburgeringsplichtige een uitkering van het UWV ontvangt, kan het college het UWV verzoeken de eigen bijdrage te verrekenen met of in te houden op de uitkering van het UWV (artikel 24 lid 2 WI). In dit geval int het UWV de eigen bijdrage ten behoeve van de gemeente. Deze wijze van verrekening geschiedt door het UWV en niet door de gemeente, en wordt dus niet in deze verordening geregeld.

Voldoet de inburgeringsplichtige binnen de eerst gestelde termijn aan al de inburgeringverplichtingen, dan wordt bij wijze van stimuleringsregeling, het door hem/haar betaalde bedrag aan eigen bijdrage geretourneerd. Het bedrag aan ontvangen eigen bijdrage wordt eveneens geretourneerd, indien blijkt dat de inburgeringsplichtige op grond van de wet is ontheven van zijn/haar inburgeringverplichtingen.

HOOFDSTUK 6: INWERKINGTREDING

Artikel 12 Inwerkingtreding

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 13 Citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.